

Sygn. akt I A Cz 1546/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2013 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia S.A. Józef Wąsik (spraw.)

Sędzia S.A. Władysław Pawlak

Sędzia S.A. Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2013 r w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko A. W.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 maja 2013r, sygn. akt IC 229/11

w przedmiocie przyznania świadkowi wynagrodzenia

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I A Ca 1546/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie przyznał świadkowi A. Ś. kwotę 19 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że świadek wykazała, iż poniosła koszty podróży taksówką z miejsca zamieszkania do Sądu, a konieczność skorzystania z tego środka transportu wynika z trudności w poruszaniu się świadka.

Zażalenie na to postanowienie wniosła powódka, zarzucając, że skoro świadek mieszka w K. to nie było konieczności korzystania z taksówki i ból nogi tego nie usprawiedliwia. Dodała, że rozprawa odbyła się o 11.30 , a wiek świadka wynosi poniżej 70 lat.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu zażalenia zważył, co następuje:

Brak podstaw prawnych do uwzględnienia zażalenia.

Świadek poniosła koszty podróży z miejsca zamieszkania do Sądu taksówką w kwocie 19 złotych , na dowód czego załączyła paragon fiskalny (k.351).

Zgodnie z art. 85 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży – z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności sądowej na wezwanie sądu – w

wysokości rzeczywiście poniesionych, racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu.

Konieczność skorzystania przez świadka z taksówki uzasadniona była problemami w poruszaniu się przez świadka, co naocznie stwierdził Sąd w czasie rozprawy. Koszty te zostały rzeczywiście poniesione (powódka przedstawiła paragon fiskalny) i niewątpliwie miały charakter racjonalny i celowy (art. 85 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Nadto ich wysokość nie przekraczała górnej granicy należności, które w tym zakresie podlegają zwrotowi, określonej w art. 85 ust. 2 cyt. Ustawy, czyli wysokości kosztów przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej w czasie podróży służbowej.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, zasadnie przyznano tytułem kosztów podróży świadkowi kwotę 19 zł, mając na uwadze powołane przepisy oraz art. 277 k.p.c. , art. 87 ust. 1 oraz art. 92 ust. 1 i 2 wyżej wymienionej ustawy z dnia 28 lipca 2005 r.

Z omówionych względów Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.